

GÁL FERENC
EGYETEM

Jó b

Jób. ”A sokat tűrő, szenvedő ószövetségi férfiút az Egyház szentjei között tiszteli. Keresztnévként nyilván szakrális-mágikus megfontolásból régebben hazánkban is föl-fölbukkan.

A *siklói* várkapolna korareneszánsz falfestményét Garay Jób, nagyhírű családjának utolsó férfisarja ajánlotta föl keresztségben nyert védőszentjének tiszteletére. Ő maga sziklára szórt kevés szalmán fekszik. Jobb kezében írásos szalagot tart: DOMINUS DEDIT DOMINUS ABSTULIT, SICUT DOMINO PLACUIT; NOMEN DOMINI SIT BENEDICTUM, vagyis: az Úr adta, az Úr elvette, áldassék az Úr neve. A Jóbhoz közeledő előkelő nőalak, majd szerzetes prior, végül egy főúr arca nyilván portré is volt egyúttal.

A középkor végén, Amerika fölfedezésével vészes mértékben elharapódzó szifilisz, magyar nevén *franc*, *francvar* áldozatai az ő oltalmában bizakodtak és külön misét (missa de beato Job contra morbum gallicum) szolgáltattak a segítségéért.

A nyavalya hazánkba is hamarosan érkezett. *Brassó* városa már 1500-ban külön kórházat alapít a benne szenvedők számára.

Nagy Szalathiel és felesége kolozsvári sütőházukat és egy darab földjüket a helybeli Szentlélek és *Szent Jób*-ispotály leprás és szifiliszben szenvedő betegei javára adományozták (1559). A betegség terjedésére és a velejáró emberi fejvesztettségére jellemző, hogy ez a kórház 1531-ben még egyedül a Szentlelket vallotta patrónusának.

Jób kultuszának a barokk jámborságban, illetőleg a szakrális néphagyományban tudomásunk szerint már nincs nyoma.”

GÁL FERENC
EGYETEM

A madarak és fák világnapja

1902. május 19-én, Párizsban egyezményt kötöttek az európai államok a mezőgazdaságban hasznos madarak védelme érdekében. 1902-ben Chernel István ornitológus szervezte meg Magyarországon először a madarak és fák napját, amelyet az 1906. évi I. törvénycikk szabályozott. Apponyi Albert vallás- és közoktatásügyi miniszter körrendeletben írta elő: évente egy napot a népiskolákban a tanító arra szenteljen, hogy a tanulókkal a hasznos madaraknak és azok védelmének jelentőségét megismertesse. Megünneplésének időpontja változó.

A fa eleink gondolkodásában a szó legszorosabb értelmében központi helyet foglalt el. Ennek bizonyosságául íme néhány régebbi és újabb szöveges példa a világ több tájáról.

A Biblia elejéről: „És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, akit formált vala. / És nevele az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját.” (Ter 2, 8–9)

A végéről: „És megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyi székéből jöven ki / Az ő utcájának közepén. És a folyóvizen innen és túl életnek fája vala.” (Jel 22, 1–2)

GÁL FERENC
EGYETEM

**Boldog Salkaházi Sára
emléknap: május 11.**

Boldog Salkaházi Sára (Kassa, 1899. május 11. – Budapest, 1944. december 27.) a Szociális Testvérek Társasága apácanővére, közel száz magyarországi zsidó megmentője a nyilas rémuralom idején, vértanú. Boldoggá avatási eljárását a Szociális Testvérek Társasága 1996 végén kezdeményezte, lefolytatását a Szentszék 1997 januárjában engedélyezte. Boldoggá avatási dekrétumát XVI. Benedek pápa 2006. április 28-án írta alá, ünnepélyes kihirdetésére pedig szeptember 17-én került sor a budapesti Szent István-bazilika előtti téren.

Salkaházi Sára halálának körülményei sokáig nem voltak ismertek. Húsz évvel később a zuglói nyilasper egyik vádlottja mondta el a bíróságnak, mi történt.

A foglyokat este a Fővámház elé terelték, levetkőztették és a Duna partjára állították őket. Mielőtt a sortűz eldőrdült, egy alacsony, fekete hajú nő – Sára nővér – a kivégzők felé fordult, a szemükbe nézett, letérdelt, az égre nézett, és keresztet vetett. Mivel holttestét a folyóba vetették, esetleges sírjának helye ismeretlen.

GÁL FERENC
EGYETEM

Fagyosságok

A **fagyosszentek** a magyar népi hagyomány szerint a Pongrác, Szervác, Bonifác napok (május 12., május 13., május 14.), valamint Orbán napjának (május 25.) a közös elnevezése. Az Ipoly mentén a néphagyomány Zsófia-naptól (május 15.) is fagyot várt.

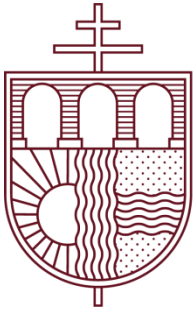
A várható májusi fagyok miatt a kényesebb növények palántáit (uborka, paradicsom, bab) csak a fagyosszentek után ültették ki a szabadba.

Egy topolyai népi magyarázat szerint „Pongrác kánikulában subában megfagyott, Szervác a Tisza közepén víz nélkül megfulladt, Bonifácot pedig agyoncsipkedték a szúnyogok – ezért haragusznak ránk emberekre és évről évre visszajönnek, hogy bosszantsanak bennünket”.

E napokhoz időjóslatok is kapcsolódtak: például Nagydobronyban úgy tartották, ha fagyosszentekkor nagy a hideg, akkor rossz termés várható. Több vidéken is azt tartották, hogy ha az időjárás felhőtlen, akkor jó bortermés várható.

Szerváciusz püspök
(Legenda Aurea
Sanctorum, 1482.
Augsburg)

GÁL FERENC
EGYETEM

Források:

Jób

Madarak és fák napja

Boldog Salkaházi Sára

Fagyosságok

 www.gfe.hu

 [/gal.ferenc.egyetem](https://www.facebook.com/gal.ferenc.egyetem)

 [/gal.ferenc.egyetem](https://www.instagram.com/gal.ferenc.egyetem)